

всѣли:
Вторникъ, Четвъртъкъ
и Събота.
ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

надписна са направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.
Неплатени писма не са приематъ
Ръжкописи назадъ се не вържатъ.
За Обявления се заплаща:
За всеки рѣдъ пръвѣтъ 20 ст.
За „ „ вторий „ 10 ст.

Руссе 21 Мартъ 1884 год.

Въпросътъ съ когото почти безъ исключение се занимава всичката българска журналистика по настоящемъ, е миролюбивото наречено отъ в. „Марица“ движение за сѣдинението. Всичкиятъ вѣстници, особено консерваторскитъ и тия на доволитѣ, съ особена готовност и ревностъ расправятъ и доказватъ, че сѣдинението трѣбвало всѣки Българинъ да го желае и не знамъ що си и съ туй да се препоръчатъ за патриоти и доброжелатели предъ народа, като че ли има нѣкой Българинъ, който да отказва туй и да не желае сѣдинението! Завѣтната мисль, завѣтното желание, даже и въ полудивитѣ нарѣчени отъ „Народний Гласъ“ селца, е обединението на Българскій Народъ въ едно цѣло, неговото развитие подъ единъ и същиятъ Господаръ, ползуванието му съ еднакви права; то е даже естествено да го желае и за туй сж излишни каквито и да би било увѣрениа и коментари. Въ този въпросъ напишавѣстникъ и в. „Търновска Конституция“ се отнесоха доста предпазливо. Туй е право и трѣбвало да се държатъ въ резерва и да се не произнасятъ преждевременно, защото този въпросъ, както глѣдаме ний, подигнатъ отвѣдъ бакалскитъ Българи, не носи предъ себѣ си извѣстна една программа за дѣйствиата си; на чело се виждатъ само нѣкои частни индивидуи, които подканватъ населението въ Источна Румелия да прави митинги, да издава резолюции и да ги представя съ особенни депутации предъ представители на Великитъ Сили въ Пловдивъ и нищо повече. Какво ще се работи и какво ще стане, когато тези резолюции дойдатъ само до знанието на великитъ сили и не се даде никакъвъ по-нататъшенъ ходъ на дѣлото? — народа незнае па и самитъ тѣзи, които сж го подканяли къмъ такъвъ единъ, споредъ назн не своевремененъ подвигъ, не предвиждатъ. Нищо друго, освѣнъ деморализация на народа, исхабяване на неговата ревностъ, на неговото силно желание за сѣдинението; защото е фактъ, че при първа несполука каквото и да било желание, зима обратната страна въ частности взета, а камо ли за единъ народъ. Ний мислимъ, че сѣдинението на нашия народъ зависи наистина и отъ насъ, но повече отъ расположението на великитъ сили, а най-вече отъ освободителката ни Россия. Сега като не виждаме нищо такова, имаме право да се съмнѣваме въ дѣйствиата за сѣдинението въ Источна Румелия, да не би всичко туй да сж маневри за постигане на една извѣстна цѣль при поддѣлжачето избирание на Главенъ

Управителъ на тѣзи страна. Ний знаемъ, че откровената политика е най-добрата политика. Като е тѣй, дѣйствувайте съ такава политика, щото да ви разбира и народа и да не се отказва отъ да ви послѣдва; и да се опѣчи наистина, но да е увѣренъ поне че начина на дѣйствиата и взѣтитѣ мѣрки, може съ нѣкаква увѣренность да се предполага за сполука. Повтаряме, иначе народа се деморализира, и когато въ згодния моментъ го повикате, той вече нѣма да ви слуша и послѣдва, но ще глѣда на васъ, като, на хора съ всичко извѣсно, а на идѣята за сѣдинението, като на идѣя неспѣлняема.

При всичкитъ глаголюваниа на вѣстникитъ въ Княжеството, до сега не е станало нито единъ митингъ, освѣнъ въ София по съвѣтитъ на консерваторитъ. Ний съвѣтваме нашето Правителство, прѣди да пристъпи да даде нѣкои наставления по този въпросъ на народа, трѣбва да пакти да помисли и веднѣжъ да рѣши. Тукъ е момента да се испита напата отъ страна на Европа зрѣлостъ или обратнo — суровостъ, на нашата политика. Ако постигането на туй сѣдинение по този начинъ и дѣйствиа е немислимо, не трѣбаше да го захващаме; не отказваме, че въпроса като се е повдигналъ въ Источна Румелия, че не трѣбова да стане сж щото и отъ страна на Българитъ въ Княжеството; сжщо, не казваме, че ако сѣдинението е възможно по този начинъ и дѣйствиа, да спиктъ Българитъ въ Княжеството; нашето крайно убѣждение е да се не деморализира народа при първата несполука, да се взѣматъ отъ страна на Правителството предосторожни мѣрки за всѣкакъвъ случай, да се дѣйствува съгласно съ инструкциитъ на Руссия, а не самостоятелно и да се не изоставятъ изъ прѣдъ видъ и Македонскитъ Българи. Въ такъвъ случай, само, ще кажемъ, че то дѣйствува съ sens commun по тоя въпросъ.

Ний напълно незнаемъ, по лопитѣ язици говорятъ, че мѣрките, които взимало нашето Правителство по този въпросъ, са взимали само и само да се отклони народа отъ вътрѣшнитѣ нѣгови дѣйствиа и да се тури въ положението, да не мисли и търсението Конституция, нито Народно Събрание. Но ако това е истинна, (което невѣрваме) ний ще кажемъ, че едно Правителство, като си служи съ народа, като съ орждие за постигане на свои частни цѣли и употребява таква срдѣства, които могатъ да деморализиратъ народа когато оцѣрбява правителство, то не е правителство, а нѣщо повече отъ деморализация, и такъво правителство народа възнагражда съ заслуживаемото

показание. Гласъ Народенъ, Гласъ Сына Божия.

По въпросътъ за сѣдинението, отъ единъ народенъ приятель изъ София получихме слѣдующата статия:

Въпросътъ за сѣдинението двѣтъ Българи взе общъ характеръ.

Азъ ще се помъча да ви изложа мнѣнието на нѣкои, които по сериозно и хладнокрѣвно разглѣждатъ този въпросъ.

Фактоветъ, които ви излагамъ по долу потвърдяватъ моето мнѣние, че всичката тая патардия е „Насрадинъ Ходжовата черга“. — Експлоатарието общественото мнѣние отъ нѣколко себелюбци за постижение своитѣ цѣли.

Прѣди да ви расправа за станалото събрание тукъ отъ по виднитѣ ни хора, безъ разлика на партии, въ което се обмисляло: обстоятелствено ли е повдигнатъ този въпросъ за сѣдинение, пригответи ли сме да го рѣшимъ въ наша полза и съ какви срдѣства, ще ви расправа отъ кого и съ каква целъ е подигнатъ този въпросъ.

Лица очевидци на много шарлатаниа извършени отъ водителитъ на П. Румелийскитъ сѣдинити прѣди и сега по този въпросъ, пристигнали вчера въ Столицата расправятъ, че за подигането му е пошюшнато отъ София, за постигане цѣльтакоето вѣстникъ „Независимостъ“ издаванъ въ Пловдивъ позагатна много пакти сир. изгонването на Н. С. Богороди и Въсползуванъ отъ това г. Пловдивски Р. Г. К., ако и не явно, раздухалъ огъня, но съ съвършенна противоположна целъ, на тая скривена тукъ.

Инициаторитъ на тая комедия били: Дръ Яколовъ, Величковъ, Вазовъ и пр. на които популярността въ П. България е загубена, а за да придобиятъ, съ показване себе си патриоти, ставатъ органи на тукашнитѣ консерваторски горгорбашии. Тѣ сж знаели, че този въпросъ е тѣй близакъ до сърдцето на Българина, щото койго го подигне ще сполучи. Тѣ не сж забравили, на вѣрно, че ще се намератъ хора истински патриоти, които ще посвѣтватъ да се поглѣдне по сериозно на тоя въпросъ, тѣжива патриоти ще изгубятъ временно своето влияние предъ народа, който не е наклоненъ много много да му мисли, койго не се е занимавалъ съ изучаването му. Прѣзъ това време, тѣзи мѣже патриоти ще се восползуватъ да изпълнятъ своитѣ пагубни за страната ни цѣли. Азъ съмъ напълно увѣренъ, че тѣ знайтъ, какъ това е просто комедия, че сѣдинението не става съ ораторски рѣчи, че българитъ не са пригответи добрѣ. Ето защо тѣ проповѣдватъ само да се искаже желание.

Веднажъ подигнатъ въпроса, не можеше да не се отрази и тукъ, още повече като и тукъ има отъ тая намина хора.

Миналата вечеръ, се разнасае единъ призователенъ листъ, въ когото фигурираха имената на по виднитѣ ни хора, мѣжду които г. г. Каравеловъ, Грековъ, Сукмаровъ, Начовичъ, Радославовъ и проч.

Засѣданието се отворило и много жарки патриоти (!) показали своето ораторство. У насъ има тая мания да се надхортуваме. Дръ С. Даневъ и тоя пакъ не пропуснаха случая да покаже своето отекчително аklamирвание и досадителни движения, свойствени само нему.

Въпроса отъ часъ на часъ захваналъ да се запляга. Трѣбвало да са намери пакъ г. Каравеловъ да имъ положи въпроса ясно, ако и да е заемилъ нѣколко пакти, че остава отговорността на инициаторитъ на тая комедия.

Той забелѣзалъ на Г. Д-ра Данева много умно, че събравшиятъ се господа разбиратъ като него значението на сѣдинението и на да ли ще се намери Българинъ, койго да не желае това сѣдинение; слѣдователно излишни биле неговитѣ ораторства за въодушевление. Г. Даневъ, казалъ той, дигналъ топове да бие врабци Ако г. Даневъ е взелъ патриотизма съ аржда и мисли че

хората не чувствуватъ колкото него, той се лаже.

Его какъ г. Каравеловъ положилъ въпроса: обстоятелствено ли е подигнатъ въпроса за сѣдинението, съгласно ли е правителството да взематъ тукашнитѣ българи живо участие, изучило ли се е мнѣнието на силитъ, а най много на нашата освободителка по този въпросъ и най послѣ само съ желание ли ще се задоволимъ или трѣбва да употребимъ крайни мѣрки, ако стане нужда, за да подържимъ нашитѣ отвидни братия? само съ викове и желание, казалъ той, сѣдинение не се върши; когато хората се заематъ за подобни работи, тѣ биватъ готови за всичко. Ний трѣбва да покажимъ на свѣта, че не дѣтвнски мѣршени да рѣшваме нашата сжда; но че ще помогнемъ въ сѣчески на братията си, въ случай че имъ се случи нѣкое злощастие, което е доста вѣрно, защото инициаторитъ подигнаха тоя въпросъ съ партизанска цѣль; и тѣ не смѣтаха, че резултата ще бжде тозъ, когото днесъ виждаме. Българина не знай срдѣненъ пакъ; той желае сѣдинение и той щъ употребя всичи срдѣства.

И дѣйствително кой не е забѣлявалъ съ какви рѣчи, съ какви въспалени статии са подигна този въпросъ, щото чловѣктъ си помислева, че тѣзи господа се рѣшили първи да тръгнатъ противъ неприятеля. Но като се яви въпроса: какво ще правимъ ако не се послуша гласа ни? впрочемъ това не е движение, това е просто заявление, изражение на желание отговаря консерваторскитъ вѣстникъ „Огчетство“ — а ний не можемъ да отидимъ до крайности! отговарятъ тукашнитѣ инициатори — съ предпазливостъ, господа; не правете смутове, говорили инициаторитъ въ П. България. Шарлатаная! ще извикаме ний. Тѣзи маскири тикатъ народа въ ямата и му казватъ гроши си главата, но пазн се да не повлечешъ и насъ.

Азъ съмъ въ пълно увѣренъ че въ случай нахлуваниято въ България на ония голаци, г. Вазовъ ще воспевзъ своето Фатме въ Бянаса, Вяличковъ ще пише драми въ роде „Вичензо Авджелина“ въ Италия; а Дръ Яколовъ ще практикува въ Грция. По азъ се отдалечихъ, защото щѣхъ да ви расправа за слѣдетвието на тукашното събрание.

Така положенъ въпроса, консерваторитъ отговорили: че нашето правителство „съгласно“ да станатъ заявления, че тѣ иматъ добри извѣстия какъ Россия желала да се подигне този въпросъ. Колкото на втората половина на въпроса, тѣ не биле съгласни сир. тѣ сж на мнѣние само да се заяви, а не да се помага и съ орждие на братията. По това говорили много. Но по настояванието на г. Каравелова и другаритъ му които подържали, че тѣй като правителството ни е съгласно, Россия желала, ний не трѣбва да излѣземъ на мигдана само да покажимъ колко знаиме да говоримъ, но трѣбва да подържимъ отвиднитѣ брати. Въ резолюцията на първо мѣсто трѣбва да стои: че въ случай на нужда, ний сме готови да помогнемъ съ орждие на нашитѣ братия. Друго яче ще бждемъ смѣшни, говорилъ г. Каравеловъ, хората ще се исмѣнятъ и ще ни оставатъ.

Това мнѣние се приело. Избрало се комисиия за организиране митингъ въ понеделникъ. Въ тая комисиия влиза и г. Каравеловъ.

Какъ ще стане, ще ви пишъ.

Единъ.

II. II. ДУХОВНА СЕМИНАРИЯ.

Още миналата година бѣше са повдигналъ въпросъ по премѣстванието на П. П. Д. Семинария. Тогасъ мнозина разеснавахъ доста добрѣ, че мѣжду вѣлцитѣ и левититѣ, мѣжду зеленитѣ гущери и люгитѣ змии, някогашъ не може да се даде на ученицитѣ едно рационално възпитание, което да ги направи достойни и полезни членове на обществото.

Защо на този въпрос никой не обърне внимание, да се разсея по обширно и да се уваже на неговата важност или маловажност, това не знам; но не е твърд трудно за разрешението. Тъзи, които най-много ги интересува, които сж прекарвали младитъ си цвѣтущи години въ тѣзи Африканска пуста, и да говорятъ, нѣма кой да ги слуша, защото днешнитъ врѣмена сж такива: имаш ли популярност, добилъ ли си авторитетъ въ обществото, мѣжду което живѣеш, твоята дума е свята, тя се счита за вѣрна, ако и това, което говоришъ на е невѣрно, да е чиста гола лъжа; а този сиромашъ, който още не е добилъ известностъ, ако и да говори истината, нѣма кой да го слуша; хората захвататъ да мислятъ за него, че той или е лудъ, или отъ нищо не разбира. Тъзи е била причината гдѣто сж мѣчали и мѣчатъ тѣзи, които най-много ги интересува прѣмѣстванieto на Семинарията. Важенъ е въпроса за прѣмѣстванieto на семинарията. Ако ученицитъ, които тамъ добиватъ знанието си сж назначени да живѣятъ постоянно въ горитъ и долчатата мѣжду вълцитъ и зайцитъ, ако тѣ нѣма да бждатъ потребни за българското общество, тогава сѣмъ съгласенъ и азъ да се непрѣмѣства училището, а да си останатъ на сѣщото мѣсто, гдѣто се намиратъ сега. Но азъ вѣрвамъ, както и всѣки, че се съгласи, че назначението на семинариститъ, както и на всичкитъ други образовани членове на българското общество е да распространяватъ просвѣщенieto, да гонятъ невежеството, съ една рѣчь да сж ползливъ, но позволете ми да кажа, че задачата на семинариститъ е нѣщо повече, тѣ има да се борятъ съ пропагандиститъ, които тѣи много сж се расплодили въ нашето отечество и да запазятъ православната ни вѣра чиста и неповредима. А при таково положение въ каквото сж поставени горнитъ ученици, могатъ ли придобитъ средство за да изпълнятъ своята трудна задача? Накогажъ! Най-първо, мѣстото е такова за гдѣто неможатъ да се доставятъ учители. А едно училище нѣма ли достаточни учители, които въ сѣщото врѣме да са и способни, то неостава нищо освѣнъ да му се удари ключа. — Н. Пр. Епископъ Климентъ, който е ректоръ на семинарията е чловѣкъ благороденъ, той разбира болнитъ на семинарията, защото ги е изучилъ много добръ, предлагалъ е благоприятни лѣкове, съ които да се исцери, но що може да направи самъ, като не му се слуша гласа. Той нише на министерството, че трѣбватъ учители, то му отговаря че се намѣрятъ, нѣма да са намѣрятъ казва дѣдо владика, защото никой не иска да живѣе въ гората! Размѣняватъ се писма, гонимата са минава и семинарията остава на 5 класа 4 учители. Който невѣрва, комуто се види чудно, нека заповѣда въ нашата семинария и да види.

Хубаво е мѣстото въ тука, казватъ нѣкои св. владци, които дохождатъ по нѣкога само лѣтно врѣме на расходна и да бждатъ ужъ ассистенти. Я вижте какви хубави сѣнки ви правятъ зеленитъ дървета на мѣквата трѣва, вижте какъ всѣсно подскачатъ птиченцата по тънцитъ клончета и какви сладки пѣсни лѣятъ. въздуха чистъ и здравъ, отъ вѣсъ се изисква само да се трудите и повече нищо! —

И наистина, величественна картина е нашата семинария, но само лѣтно врѣме! Погледнете на долу, предъ васъ стои една равнина, която е покрита съ много села на селени съ чисти българи, има хубави ниви съ цвѣтни лозя, обърнете са на югъ, предъ вашитъ очи, че са исправятъ високитъ върхове на Стара Планина, които се издигатъ на горъ въ небесното пространство, исправете са и разгледайте мѣстността, която ви обкръжава, че ви се представи сѣщи едемски рай съ сичкитъ си красоти, отъ които липсватъ само двѣтъ рѣки. Тука вашата фантазия, че се разшири, душата ви ще се напълни съ чувства и стига само да притежавате поетически таланти, вишъ ще обогатите нашата бедна литература съ прекрасни поетически произведения. Въ това мѣсто, ученика може да са порадва на красотитъ на природата и да си научи уроцитъ, но нѣка не забравяме, че годишнитъ врѣмена се мѣняватъ, не е само лѣтото, а дохождатъ и други врѣмена. Кога зематъ да падатъ мъглитъ, когато захванатъ да духатъ силнитъ вѣтрове, които почти не преставатъ тука, тогазъ и вълцитъ бѣгатъ да се криятъ въ дупкитъ си, частъ по скоро че ти са иска да бѣгашъ и да отидешъ въ нѣкой градъ на заветъ. Доказано е че,

мѣстото, въ което живѣешъ има твърдъ голѣмо влияние върху здравieto и характера. И наистина, ако би единъ искусенъ докторъ да пригледатъ ученицитъ на семинарията, които сж станали вода моши отъ постение, отъ варовитата вода, която прави мнзина да прибѣгватъ къмъ медицински срдѣства за причистение, отъ мъгливия въздухъ, когато дишатъ, той не ще намѣри твърдъ здрави мѣжду тѣхъ. Ще намѣришъ мнзина, които ще ти са оплакватъ, че когато дошле най-напрѣдъ, имали гърди широки и здрави цѣлни съ енергия и сила, а сега станали по слаби отъ мухитъ. А когато се поврѣди на чловѣка здравieto, което е най-големото му богатство, то каква помощъ можемъ да искаме отъ него. Слѣдъ като излѣзе изъ семинарията, той ще сѣди на едно мѣсто, ще прелива горящи слъзи за драгоцѣното си здравие, и ще кълне сѣдбата, която го е провела тука. Прѣди нѣколко дни докторъ ни пригледва, проводи одного да се поправа дома си, на друго каза, че нѣма да дочака кукувицата, на други даде блажено да ядѣтъ, на други забрани сѣккви занятия, и сичъ това, защото сж болни! Пито за едно правителствено училище се не даватъ толкось пари за црѣве на синарията, колкото въ нашата семинария.

За да избѣгнемъ тѣзи опасности, тѣи щото да нѣмаме въ обществото си хора болни, хора, които неможатъ да работятъ, а трѣбва да се хранятъ отъ гърба на драгитъ си родители и роднини, то най-доброто срдѣство е да се прѣмести училището въ нѣкой градъ, да се обърне сериозно внимание на рѣдѣтъ, който сжществуватъ и да се поправатъ погрѣшкитъ. Който е врагъ на чедото си, което е негова плътъ и кръвъ, той нека го проводи тука да се учи, ако иска да излезе единъ идволтъ.

Ви, родители, които имате чадата си въ тѣзи семинария, смилете се на тѣхъ, на тѣхвата младостъ, която вѣхне като върба безъ вода, издайте си гласа и протестирайте да се не прави тука семинарията, а да се прѣмести на друго мѣсто, въ нѣкой градъ. Само обществото е въ сѣстояние да приготви за сѣбе си добри и здрави работници, а не дивата гора, въ която не виждашъ друго освѣнъ змии и гущери, които дѣдатъ изъ зелената трѣва, а вѣчно врѣме жеби, които крѣчатъ изъ локвитъ.

Ви, гдѣ Търновчени, които гледате съ очитъ си тѣзи работи и имате постоянно своешение съ ученицитъ, защо се не воспользвате отъ примѣра на Пловдивскитъ граждани, които събираха митингъ за поправението на гимназията. Побързайте до гдѣ е рано, защото вече материалъ, ще захванатъ да се приготвя за ново здание, слѣдъ вато се направи и то, сичкитъ ви трудове са напрасно.

Ви, гдѣ министри, които отпущате народнитъ парици, защо не видите, гдѣ ще сж хвърлятъ. Отворете протоколитъ на 2 то обикновено народно събрание и вижте, че то подиръ дълги разисквания рѣши да се прѣмести семинарията.

Да, паритъ са вече отпуснати, работници са тържатъ и всички нужди материали се приготвяватъ за ново здание въ гората!

Н. М.

II За народнитъ възстания въ България преимущественно въ Велико Търново и въ околнитъ градове и села въ XIX-я вѣкъ

(Продължение)

Привременъ законъ за народнитъ горски чети *)

Върху едно народно Българско тайно гражданско началство, което се състои отъ седемъ лица: отъ Председателя, подпредседателя и отъ петъ върховни съветника, въ събрание си подиръ едно дълго и зрѣло размисление рѣшава и издава слѣднитъ законъ:

1. Народнитъ горски чети иматъ да се предвождатъ и управляватъ всѣка една отъ одного предводителя, подъ името „войвода“ и отъ одного заменосца (байрактара), който ще бжде подъ заповѣдъ на войводата.

2. Войводитъ ще се дѣлятъ на три стѣпени; т. е. тѣи ще бждатъ: първостепенни, второстепенни и третостепенни; тѣи сѣщо ще сж и заменосцитъ имъ.

3. Първогененитъ и второстепенитъ

*) Той важенъ документъ ни се предаде тоже отъ Г. Кира Тулашкова за обнародване.

войводи ще се назначаватъ отъ Върховното Народно Началство, а третостепенитъ както и заменосцитъ ще се назначаватъ отъ главния войвода, комуто подъ управлението ще сж подложени сичкитъ чети, които ще се отправятъ въ Стара Планина и другадъ, до гдѣто борави нѣговата властъ.

4. Всѣки първостепененъ и второстепененъ войвода е длъженъ да събере и състави своята дружина, като направи единъ рѣдовень списъкъ: Първо на мѣсторождението имъ, за възрастта имъ, за истинното имъ име и презиме, женени ли сж или не, и за сичкитъ тѣлесни чрти отъ личността имъ; второ да ги пригледатъ и прѣдиръ добръ: какви кнѣжи и занписи иматъ отъ горъ си, и по колко пари; трето, да ги съблѣче и пригледатъ: има ли болни въ тѣхъ отъ сътовни болѣсти, които тутакси ще исклучава и да не би нѣкой си обрѣзанъ (сюнетлия) мохамеданецъ си вмѣквалъ помежду имъ; това ще се изпълнява отъ войводитъ не само тука, нъ и на всѣкѣдъ, когато се съставятъ четитъ.

5. Всѣки войвода е длъженъ да закълне дружината си, като ѝ предложи слѣднитъ святи обязанности:

„Който има желание да постѣпи доброволно въ народнитъ Български горски чети, трѣбва да се съ кълтва откаже 1) *отъ пиянство*, 2) *отъ лъжа*, 3) *отъ кражба между дружината*, 4) *отъ курварство*, 5) *да бжде на всичко послушливъ на войводата и на байрактаръ си*, 6) *да не причини никакво си неспогласие чрезъ раздорни кълоси и кълвети между дружината*, 7) *да не може по никакъвъ начинъ да се отдѣли отъ четата*, 8) *да се задоволи на отидъ заплатата колкото ще намѣри за добро да му даде войводата*“.

Който приеми сичкитъ тия условия, и се обвърже съ прописаната въ този законъ кълтва, за пълното имъ съхранение, само той може да бжде приемиатъ въ народнитъ чети; инакъ, никой, никакъ не ще се приема!

Заблѣжка. Ако ли же нѣкой си приеми съ кълтва тия сички обязанности и се съпричисли въ народнитъ горски чети, а отъ послѣ престѣпи само една отъ тия сѣщи обязанности, въ такавъ случай, Войводата заедно съ заменосца, иматъ пълна властъ да го наказатъ тутакси съ смъртъ, като го обличатъ и докажатъ предъ сичката дружина. Ако ли той, подиръ престѣпленieto си, успеѣ да избѣгне отъ своята чета не наказанъ, тогава Войводата, чрезъ средствата съ които располага, длъженъ е да извѣсти тутакси на другитъ чети, които сж длъжни да употребятъ общо венчакитъ възможни средства да го наказатъ съ смъртъ. Ако ли же и отъ всичкитъ тѣхъ отбѣгни наказанъ, тогава остава тая грижа на Върховното Народно Началство да изпълни свѣтата длъжностъ, дѣто и да побѣгнѣ той.

6. Ни единъ инородецъ и шовѣрецъ не ще се приема подъ никакъвъ начинъ въ народнитъ горски Български чети.

7. Първостепенитъ войводи иматъ властъ и право да съставятъ нови чети въ горитъ и да имъ назначаватъ войводи отъ третостепененъ чинъ, като ги подложатъ подъ прописаната кълтва и подъ настоящия законъ.

8. Всичкитъ войводи сж длъжни да слѣдватъ направленията и наставленията на главния си Войвода, който е опредѣленъ отъ Върховното Народно Началство и комуто подъ управлението тѣи всички ще бждатъ.

9. Който друга чета Българи би се повила въ Стара Планина и другадъ по България, ако тая чета не покаже знакъ и не издаде дозниката, които ще раздаде и нареди на народнитъ горски чети Върховното Народно Началство и, главния Войвода, ако тая друга чета не покаже тия, и ако, като ѝ се предложи на миренъ начинъ да приеме да се подложи подъ настоящия законъ, неприеме, тогава всѣка отъ народнитъ чети е длъжна да ѝ удари и разбие. Ако ли не сполучатъ да ѝ разбиятъ, длъжни сж да извѣстятъ вѣрнитъ Български жители, да ѝ прѣсѣдватъ тѣи, както една ненародна разбойническа чета. А Турекитъ чети въобще трѣбва да се уariatъ и разбиватъ до истребление.

10. Войводитъ иматъ пълна властъ да казватъ съ смъртъ всѣко предателско дѣло, било сторено отъ дружината на народнитъ горски чети, било сторено въобще отъ кого и да е други Българинъ.

11. Главниятъ Войвода е длъженъ да държи непрекъснати прѣписки съ Върховното Народно Началство и да дава отчетъ на венчакитъ

си движения и дѣла въ похода си; както и въ врѣме потребъ и нужди, да испроважда незабавно нарочно чловѣца, чрезъ средствата, които той по особни наставлениа располага.

12. Въ случай смъртта (не дай Боже!), главния Войвода, второстепенитъ, най-опитнитъ Войвода ще постѣпле на нѣгово мѣсто и ще слѣдва сѣщия ходъ на дѣлата, които е слѣдвалъ той. На мѣсто-же второстепенитъ Войвода, че постѣпи заменосца на главния войвода; а заменосца на втория Войвода, че бжде заменосецъ на новия главни Войвода. Ако ли се прилучи смъртъ на второстепенитъ Войвода, тогава главнитъ Войвода ще тури на нѣгово мѣсто своя заменосецъ, а заменосца на второстепенитъ войвода, че постави себѣ си заменосецъ. На нѣгово си же мѣсто ще нареди най-достойния момѣкъ изъ между дружината. Ако ли сж прилучи смъртъ на третостепенитъ Войвода, Главниятъ Войвода ще се распорѣди споредъ изложеный начинъ и, въ такъвъ случай прописаната кълтва трѣбва да се подновява. Ако ли главнитъ Войвода се намѣри на далечъ, въ такъвъ случай тогава дружината чрезъ общо съгласие, т. е. чрезъ висшесъгласие ще си избере временитъ Войвода отъ помежду си, до гдѣто се срдѣчатъ съ главния Войвода и го оня одобри.

13. Ако нѣкой си отъ дружината, за какъвато и да е причина дigne рѣка противъ Войводата, Заменосца или кого и да е отъ дружината, то всички сж длъжни съгласно да го наказатъ тутакси съ смъртъ.

14. Всичкитъ войводи сж длъжни на първия призовъ на Главния Войвода да притичатъ незабавно на онова средоточие, гдѣто ги той призове, освѣнъ въ случай на невъзможностъ. Ако ли се докаже че нѣкой си не послушалъ тойзи призовъ, имаючи възможностъ, таковитъ ще се сматра за народенъ предателъ и ще се казни съ смъртъ.

15. Никой войвода не може да се върне назадъ, до гдѣ се не срдѣчи съ главния Войвода и до гдѣ не се споразумѣятъ съ него за обратното минувание.

16. Върховното Народно Началство ще въоръжи всичкитъ тукашни чети и ще имъ набави всичкитъ нужди потребности за похода имъ, както и ще имъ улесни хода и минуванието за въ България и обратно. При това, ще се стареа и грижи; не само за тѣхното безопасно зимовище, нъ и за новосъставенитъ отъ тамъ чети.

Смъртна кълтва.

Обряда на смъртната кълтва, която ще се кълнатъ постѣпвающитъ моши въ народнитъ Български горски чети е слѣднитъ: Ще се постави единъ столъ или друго възвишено нѣщо, спорѣдъ мѣстото и врѣмето, къмъ Цетокъ Слънца, предъ когото ще сѣи правъ бждитъ да ся кълнатъ глѣдащъ къмъ Цетокъ, на стола ще се полага: отъ дѣсна страна кръстъ, а отъ лѣва святогъ Благовѣствование (Евангелие); отъ дѣсната же и отъ лѣва страни кълнащого сж ще стоятъ двама Войводи, или двама заменосци, или, двама избранни моши отъ закълнитъ, съ голи ножове сключени надъ главата му; дѣсната му рѣка ще бжде положена на кръста, а лѣвата му — на святогъ Благовѣствование. Едно трето лице стояще предъ него, ще чете велегласно кълвата; кълнащитъ ще ѝ изговаря рѣчь по рѣчь:

„Закълвамъ се днесъ предъ Бога на честнитъ кръстъ и на святогъ благоовѣствование, че ще удържа и изпълня всичкитъ святи обязанности, които ми съобщиха; и четога въ законъ. Свѣтлото слънце нека бжди свидѣтель на моята смъртна кълтва; а хрѣбритъ юнаци съ остриѣтъ си ножове да бждатъ мои казнители въ моето престѣпление“.

Като ся изпълни тойзи свѣтъ обрядъ, закълнащитъ сж ще са прекръсти три пѣти и ще целуне честнитъ кръстъ и святогъ Благовѣствование, а свидѣлитъ на кълвата му ще го поздравятъ братски и ще го причислятъ въ Народнитъ Български чети.

1867, Голѣмъ Сечку, 1-й.

(Слѣдва)

ДОПИСКИ.

Шуменъ 17 Мартъ 1884 год.

Слушали сме да ставатъ другадъ безрѣдичи и затварения на училища, по причина на раздоръ и неспогласия и такивато

строго сме осждали за постъпката имъ. — Подобно нѣщо не са е запомнило нито пакъ помислювало да стапе у насъ, понеже гражданитѣ както и настоятелствата до сега са глѣдали на училищата като на нѣщо свѣто, отъ които единственно има да са очаква. Срамъ ма е, като гражданинъ и баща на 5—6 дѣца да кажа, че за голѣма жалостъ, отъ една недѣля насамъ мѣжкото ни четверо-класно училище е почти като затворено. Шестима отъ учителитѣ, понеже не са видѣли отъ два месеца и половина насамъ пукната пара, напустнаха, училището! Защо става това, и кой го прави? — Това става единственно по ипатѣлка и по частнитѣ капризии на злоблвия Председател на сегашното настоятелство — Кмета. Другаритѣ му са момчета интелигентни, либерали, въ какво да сторятъ, когато нѣмамъ сила въ рѣжката си. Всячески сж са трудили тѣ, да убѣдятъ кмета, да не са допустне да доде работата до този караръ, като му са показвали разни канали, отъ дето да могатъ да са снабдятъ съ срѣдства, нѣ сички тѣхни молби и предложениа били отхвърлени гордо отъ господствому. 500 дѣца сега са разхождатъ изъ улицитѣ, губятъ своето златно време за ината на този, който при толкова трудове и агитации не можя да сполучи да са натрапи за бѣдѣцъ кметъ на града. Господъ да му е на помощъ и нека предъ него отговаря за дѣлата си. — Кждѣ е инспектора ни и какво прави той? Не трѣбоваше ли поне той да не остави да са случи това?

Единъ Баща.

Габрово 19 марта 1884 год.

Гне Редакторе!

Намиратъ се хора, които безъ да иматъ фактове за нѣщо или искатъ, богъ знае съ каква целъ, да пуснатъ нѣкоя лжа, пишпачъ въ вѣстницитѣ за такива работи, които не сж отъ малка важность и които, ако се приематъ за истински, биха наскърбили и зачудили мнозина, членове на читающата публика. Такъвъ е автора на помѣстената въ 104-й брой на почитаемия ви вѣстникъ дописка, въ която той заключава по едни незначителни и по други несжществуващи причини, че ученицитѣ въ Габровската гимназия, щѣли да произведжтъ бунтъ! Мнозина ученици се зачудиха, като видѣха да се говорятъ въ вѣстницитѣ за тѣхъ такъви работи, за които тѣ не само не сж говорили, но и не сж помислевали; разбира се така трѣба да бѣде, когато несжществува нѣкоя важна причина. Появиха се наистина нѣколко ласквила, но тѣ отъ най напредъ имаха съвсемъ друга цѣль, а послѣ, почнаха да се срѣщатъ въ тѣхъ хули и нападки на нѣкои отъ учителитѣ на гимназията. Ако зема да ви описвамъ какво са е говорило въ тѣхъ, то би произвелъ нищо друго, освѣнъ смѣхъ на читающата публика. Казаннитѣ ласквили се посрѣщатъ съ голѣма симпатия, само отъ нѣколкомина безсъзнателни и

и за нѣщо ускърбени ученици, а всички останали, особено горнитѣ классове, странично негодуваха противъ, тѣхъ. Послѣ гонода учителитѣ се увѣриха, че не сж ученици писали тия ласквили, и по нѣкои фактове разбрали, че това е работа на нѣкой отъ основнитѣ учители (?р.) Споредъ както се научихъ учителитѣ отъ гимназията заявили това на училищното настоятелство и послѣдното се завзело да изследва работата, но какъвъ е резултатъ, не съмъ се още извѣстилъ. Отъ дописката помѣстена пакъ въ сжщий брой на „Славянинъ“, (види се отъ нѣкои учители), че кмета билъ наклоненъ да слуша оплакване отъ нѣкои гимназиални учители пртивъ основнитѣ учители, се увѣрихъ, че на послѣднитѣ се е забѣлѣжило отъ училищното настоятелство. Но за какво се именно тия зли отношения мѣжду гимназиалнитѣ учители и нѣкои отъ основнитѣ!

Пишатъ ни изъ Разградъ:

На 18-й того изборитѣ за Окр. Свѣти, сждебни засѣдатели и земл. Каси са свършиха най рѣдовно и безъ никакъвъ шумъ. Първитѣ са избраха всички исключително Либерали, вторитѣ смесени, така и послѣднитѣ. Консервитѣ изодоха и тоя пѣтъ страшенъ шамаръ. — Поразиха ся до нѣмай каде. — Новъ подвижъ въ клуба! Съ второ ще ви са съобща.

Слѣдующето съкращение правимъ отъ руския вѣстникъ „Заря“:

Въ вторникъ, (на 18 того) въ домътъ на председателътъ Н. А. Ригилмана имаше общо събрание на членовитѣ на Киевския Славянски комитетъ. Засѣданieto са отвори въ 8 часа вечерята. Най-напредъ са прочете прихода и расхода на комитета отъ послѣдното му засѣдание и до настояще време. Не можемъ да примѣлимъ пожертвованиято на председателъ, което състои отъ 1,000 рубли. Послѣ това са претжни на обекждане: въпроса да са отпустне ли стипендия на сѣрбския дияконъ Дмитръ Миленковичъ, бивший редаторъ на сѣрбския листъ: „Гласъ Православия“, който въ настояще време е постжпилъ като воленъ слушателъ въ Киевската духовна академия и са рѣши да му са дава по 25 руб. ежемѣсячно. Сѣтнѣ, на мѣстото на покойнитѣ профессоръ А. Вороновъ, избра са едногласно за членъ на свѣта В. А. Рафалский, цензоръ и инспекторъ на институтъ за благороднитѣ дѣвци, а въ заключение Пр. Доброплодний, студентъ отъ академията, прочете рефератъ подъ заглавие: „Дѣйствиетъ на фанариотитѣ въ Македония“.

Г. Доброплодний представи твърдѣ много фактове, които показватъ отношенията на гръцката духовна власть спрямо македонскитѣ българи — къмъ тѣхната религия, народность, языкъ и образование. При това референта, за да не даде съмнѣние въ пристрастие, оставялъ е българекитѣ источници и са е ползувалъ преимущественно отъ турски, фран-

цуски и английски вѣстници, по голѣмата частъ отъ които не съвѣмъ приятелски са е отнасяла къмъ българитѣ. Ний представяме отъ неговитѣ рефератъ нѣкои по-главни работи, които са извършили въ най-ново време въ Солунската, Манастирска-та, Ускюпската, Леринската, Воденската, Касторийската, Драмската и въ др. епархии на нещастната Македония. Ето напр., каква программа е предлагалъ на гръцкитѣ учители Воденскитѣ владика: „въ всеко село или кжца, щомъ видите, че кондрокфалитѣ (българитѣ) захващатъ да дохождатъ въ съмосъзнание, ний трѣбова да са стараемъ по всекой единъ начинъ и съ различни средства да ги затваряме въ тъмницитѣ, да ги заточаваме и даже да бесиме нѣкои отъ първитѣ имъ, като ги плашиме по този начинъ, ний ще си достигнемъ цѣльта“. Тѣзи програма на македонскитѣ фанариоти, говореше референта, не закѣсия да даде своитѣ плодове: тъмницитѣ въ Воденъ, Струмджа, Сересъ, Мелникъ, Енидже са напълниха съ клѣтитѣ българи, отъ които мнозина послѣ са испроводиха на заточение. А ето и другий фактъ, който показва какъ фанариотитѣ са отнасятъ къмъ българекитѣ учители. Като видѣли българекитѣ, че гръцкитѣ всечески преслѣдватъ учителитѣ имъ, захванали да си хващатъ учителки, нѣ и тука не могли да направитъ нищо. Ето, примѣръ, какво слово е казалъ Серескийтъ митрополитъ Агатагелъ, по случай хващанieto учителка, въ Сересъ: „Блаженни христиане! Българската учителка прѣди нѣколко дни отвори тукъ училище. Който отъ васъ си испроводи дѣтето при нея, той ще бѣде проклятъ отъ мене и Господа, и азъ ще го испроводя въ заточение. Ако той умре, азъ нѣма да го погребя и никоги нѣма да пустна свѣщенникъ въ кжцата му. . . . Всичкитѣ българекитѣ учители и учителки сж „жолити“. . . . Вий трѣба незабавно да ги исплѣждате изъ града и да си повикате гръски учители и учителки“. . . .

Ний нѣма да са остановяваме, говори по надолу рѣчената газета, на възмуцающитѣ работи на гръцкитѣ св. отци, съ които тѣи много изобилова реферата на г. П. Доброплодний. Своята си прекрасна рѣчь референта завърши, като показа необходимостьта на миръ и любовь между славянскитѣ племена“.

РАЗНИ

Пишатъ ни отъ Кюстендилъ, че най старий по служба и най способный отъ членовитѣ на Кюстендилскитѣ окржженъ сждъ, г. нѣ Дмитръ Ангеловъ, билъ назначенъ за сждебенъ слѣдователь при Видинскитѣ окр. сждъ. Цѣлото население негодувало за това назначение на г. Ангелова, който още отъ деня на освобождението ни занимава длъжность при сжда, безъ да е повисенъ до сега, безъ да има какви годъ законни причини за неговото премѣстиване, съ много численно семейство, отъ една край на другий на княжеството. Г. нѣ Ангеловъ е исплѣждалъ много време длъжностьта членъ на сждъ, приврѣменно е бивалъ председателъ, нѣколко мѣсеци слѣдователь, послѣ пакъ членъ, а прѣди единъ мѣсець нѣщо е

билъ назначенъ за нотариусъ при сжда и сега, пакъ изново се премѣстива въ Видинъ. — Ние твърдѣ съжеляваме за тия распоряжения на сждебното началство. Тѣ не воджтъ, освѣнъ въ едно безисходно положение, и желателно е да се не повтаржтъ, защото, вмѣсто полза, принася се вреда на сждебното дѣло. Съ премѣстиването сжднитѣ отъ едно мѣсто на друго, безъ никакви законни причини, сждилицата нѣма да се поправитъ, защото сжднитѣ, като не ще бждатъ сигурни въ положението си, не ще ни дума, че щжтъ и съ присърдце да работжтъ. Ние вече знаемъ споредъ „Държавенъ вѣстникъ“, нѣколко сжди, които отъ мѣсець Януарий до сега сж премѣстени по на двѣ и три длъжности. Тогава каква дѣятельность, акуратность, энергия, можете да вниквате отъ такива хора, които повече щжтъ да похарчатъ за привасяването си отъ едно мѣсто на друго, отъ колкото щжтъ да взематъ за цѣла година заплатата.

На послѣдно време е уволенъ отъ длъжностьта си председателътъ на Видинскитѣ окржженъ сждъ, Григорий Минковъ, който, съгласно съ рѣшението на Народното Събрание, нечаялъ да приеме българско подданство. Въ тоя случай Министерството на Правосждието е постжпило твърдѣ законно, а най вече кате г. нѣ Минковъ нито е специалность, нито е пѣкъ отъ категорията на ония наши практични сжди, които умжтъ и разбиратъ доста добръ работата си. Г. нѣ Минковъ не е заслужвалъ и не е можалъ да бѣде освѣнъ единъ членъ на окржжвий сждъ, а не председателъ, — тежка обезаанность, която той не е можалъ и не може да исплѣнява, споредъ свѣдѣнията, които ни сж доставени отъ вѣренъ источникъ. Каквото и да нише вѣстникъ „Свобода“ за въ полза на г. Минкова, прилага нашитѣ дописки отъ Видинъ, всекой който познава това лице, ще се увѣри че той не бѣше сж на мѣстото, че съ слабий си характеръ и съ неумянето си г. Минковъ е, може да се каже, една отъ причинитѣ за недоброто положение, въ което се нахожда Видинскитѣ окржженъ сждъ. Вѣстникъ „Свобода“ си има своитѣ причини за да каже и трѣбваше да каже двѣ добри думи за уволенитѣ.

Председателътъ на Силистренскитѣ окржженъ сждъ, г. нѣ Трифонъ Гаази е премѣстенъ на сжщата длъжность при Видинскитѣ окржженъ сждъ. Както ни увѣриватъ, г. Гаази е единъ отъ способнитѣ председатели и той щялъ ужъ да нареди Видинскитѣ окржженъ сждъ, но ната се: Силистренскитѣ сждъ на кого се оставя? кой ще нареди него? Не можеше ли изново да се назначи нѣкое лице вмѣсто Минкова за да се не премѣсти г. нѣ Гаази изъ Силистра и да не ставатъ двойни разносии.

Помощникътъ на прокурора при Русенскитѣ окржженъ сждъ, г. нѣ Дмитрий Икономовъ когото още не видѣхме, е назначенъ за и. д. прокуроръ при Разградскитѣ окржженъ сждъ, а на негово мѣсто въ Русе е премѣстенъ г. Кирилъ Стойковъ, до сега въ Пабвенъ. До колкото ни е извѣстно, г. Стойковъ, ако още и младъ, но не по младъ отъ предшесвенника си Икономовъ, е единъ отъ способнитѣ лица по сждебното вѣдомство. На негово мѣсто въ Пабвенъ е назначенъ г. Дмитрий Грънчаровъ, който до сега се е занимавалъ съ адвокатство.

За подиреждателъ на Русенскитѣ Окр. Сждъ е назначенъ г. нѣ Георги Ангеловъ, както увѣриватъ нѣи способный членъ на Софийскитѣ окржженъ сждъ. Ние съраждаме Министерството на Правосждието за сполучливий му изборъ въ лицето на г. нѣ Ангелова за подиреждателъ на тукашнитѣ окржженъ сждъ. Г. нѣ Ангеловъ отъ много време служи по сждебното вѣдомство. Той е единъ отъ ония сжди, които никога не сж се мѣсиле въ политиката; той всекога е глѣдалъ своята работа и нищо повече. Както и да е, ще видимъ обаче неговата дѣятельность въ Русе.

Единъ приятелъ ни съобщава че, споредъ наблюденията, които е правилъ въ „Държавенъ вѣстникъ“, по причина на премѣстиванията, които е правило, Министерството на Правосждието е изгубило четири, петъ отъ най-способнитѣ сжди, а именно: г. г. В. Радославовъ, Д. Вачовъ, Ат. Андреевъ, Г. Капановъ, и Хр. Арнауловъ (?). Колкото за първитѣ трима, ние сме съгласни, но за г. г. Капанова и Арнаулова никакъ не можемъ да се съгласимъ съ приятеля си,

ѣй като първи е известен доста добър за Кюстендилци, а втори на Севлиеви. При все това, ние не можем да не забълбимъ, че съднитъ никога не трябва да се премѣстятъ или отчисляватъ за тѣхнитъ политически убѣждения. За съднитъ има законъ. Предварително трябва да имъ се искатъ вужднитъ обяснения по простѣнитъ и престѣпленията имъ, после да се назоватъ дисциплинарно, или да се даватъ подъ съдъ, и тогава да се премѣстятъ или отчисляватъ.

Комисията за лихварскитъ дѣла въ источната частъ на княжеството ни е вече назначена. Тя се състои отъ слѣдующитъ лица: г. Пятели Кисимовъ, за председателъ; г. Стефанъ Кабакчиевъ, председател на Варненскій Окр. Съдъ, и г. В. Диамандиевъ, за членове. Тая комисия ще разгледва лихварскитъ дѣла, ще изучава дѣйствителното количество, което сж заемали земледѣлицитъ отъ търговцитъ, даванитъ срѣщу туй количество пари за лихва и възъ основане на тие данни ще сжстави протоколи, които ще испроважда въ Министерството за утвърждение.

Научаваме са, че консерваторитъ въ градъ ни се готвяха да правятъ на 25 того митингъ, съ цѣлъ да искатъ съединението на Тракия съ княжеството. На добъръ часъ! Дано бъдемъ щастливи да видимъ и това съединение на братската наша земя.

Г. П. Р. Славейковъ, който отъ нѣколко дни са намира въ Пловдивъ, казватъ че ималъ миссия да съвѣтства да се иска съединението. До колко е това вѣрно, ние не знаемъ, знаемъ само че той отиде по частната си работа.

25 Мартъ приближава и мнозина съ нетърпение очакватъ, да видятъ, да ли ще излезе указъ за изборитъ на народни представители, както се обѣща г. Министръ Цанковъ, прѣдъ делегатитъ на последното либерално изборение въ Столицата.

Почти на всждѣ изъ княжеството консерваторитъ биле победени и въ последнитъ избори за Държжнитъ съвѣти.

Изъ Прѣславъ (Шумненско) получихме една дописка, въ която се осждава непристойното повѣдение на тамкашния финансовъ нагледникъ, който слабо пазялъ авторитета си. Желатено е чиновницитъ да бѣдѣтъ внимателни на повѣдението си.

Въ София „съединението“ го обърнали на джумбюшъ! Едни викали: гответе са бей Шоповъ и Чокоевъ събиратъ доброволци да освободятъ Тракия и Македония и вмѣсто байраци, ще ни служи вѣстника имъ „Отечество“! А други: Величковъ, Вазовъ и Янкуловъ си продали цилиндритъ и бѣлитъ рѣкавички, купели пушки и трѣгнаха за границата!

Както се научаваме, по съвѣгитъ и подбужденията на консерваторитъ, цѣли да ставатъ митингитъ въ насъ, съ цѣлъ да се иска съединението на Тракия съ княжеството. Въ тѣзи маневра, невѣрно ще иматъ намѣса и изъкой отъ крайно-доволнитъ либерали, особено като виждатъ че 25 Марта приближи, а обѣщанието за избори на народни представители, още го нѣма на дѣло.

Съобщаватъ ни изъ София, че г. Ив. Д. Гешевъ секретаръ при княжеското агенство, щѣлъ да се назначи за пръвъ секретаръ при княж. агенство въ Цариградъ.

Въ градъ ни се очаква да претегне конвой на Н. Височество, които ще са намѣри на парадното посрѣщане на австрийския наследникъ и наследницата.

Министерството на Общитъ Сгради било приготвявало да стане тѣсъ година едно изложение въ гр. Шѣвентъ, което да състои отъ земледѣлчески плодове и добитѣкъ.

Г. Я. С. Ковачовъ, се отказалъ да печата за напредъ в. „Свирка“, защото пишалъ противъ Министерския органъ „Срѣдецъ“! Тѣзи мѣрка, непрепорѣчва редакцията на „Срѣдецъ“.

Изъ Пловдивъ съобщаватъ до Софийския в. „Търн. Конституция“ по митингитъ слѣдующето:

Митингитъ слѣдватъ въ областта, но тѣ вече зематъ по-чистъ и по безопасенъ характеръ. Съ онова благоразумие, отъ което, населението като население винжги се е отличавало въ важни и критически моменти, то не се увлече да даде партизански характеръ на желанията си и прави заявленията си въ форма, която не може да бѣде толкова вредна, както имаше опасностъ изъ начало да бѣде. Отъ станалитъ до сега митинги, само Панагорскій е ималъ чисто партизански характеръ; а другитъ просто сж заявявали желание — по причина на общото положение на областта — да се съединатъ двѣтъ Бѣлгарии въ едно цѣло. Не се предвижда, че тѣзи митинги ще докаратъ съединението, защото, както съмъ доказвалъ и другъ пътъ, този въпросъ независи изключително отъ насъ, но отъ Европейскитъ държави, а прѣди Силитъ да рѣшатъ съдбата на Цариградъ, мжчно ще се рѣшатъ да дозволатъ съединението на Румелия съ Бѣлгария.

Една телеграма изъ Каиръ съобщава: Цѣлата област на югъ отъ Берберъ вѣстанама. Вѣстанницитъ обкружаватъ Хартумъ отъ сѣчкитъ старни, съобщенията съвършено прекратени. Положението на генералъ Кордона затруднително. Изъ Берберъ испратени до генер. Кордона двама делегати съ писма.

Изъ Берлинъ телеграфиратъ, че на 13 того Императора направилъ една дълга визита на руския посланикъ Сабурова и господжката му.

Германския посланикъ въ Петербургъ, генералъ Швейницъ ималъ въ Берлинъ дълго съвѣщане въ княза Бисмарка.

Распрѣснатия слухъ, че въ Киевъ имало сбивание съ еврейтѣ излиза лъжовенъ.

Германския Императоръ, въ денътъ на рождението си, награвилъ Руския министръ на външнитъ дѣла г. Гирса, съ орденъ на черния орелъ.

дѣлъ Руския министръ на външнитъ дѣла г. Гирса, съ орденъ на черния орелъ.

ТЕЛЕГРАММА.

Грѣнь 20 Мартъ 1884 г.

Изборитъ за Окр. съвѣтъ чисто либерали.

ЯВНА БЛАГОДАНОСТЪ

Ученическото Дружество „Свѣтлина“ въ г. Върбица бърза да искаже явно своята благодарностъ на Г. на Д. В. Герилдовскій, учителъ, дѣто подари едно годишно течение на в. „М. Зорница“ и съдѣйствието му за убогатаване на Дружеството, на което капиталъ се удвои, отъ както е постѣпалъ той учителъ въ градецътъ ни.

Върбица, 5 Мартъ 1884 год.

Прѣдседателъ: *Андонъ Стояновъ.*
Секретаръ: *Начо П. Школовъ.*

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Ученическото дружество „Братска Обичъ“ при В. Търновската мжжа реална Гимназия „Св. Кирилъ“ чрезъ настоящето си, най сърдечно благодари на долуназначенитъ Г. да, Г. жи и Г. ци, които благоволиха да подаржтъ помощъ на дружеството ни.

Т. Х. Станчевъ съ 8 разни книги, учат. Ив. Вакачиевъ 4 фр. и 1 книга за 3 фр., Ив. Х. Тодоровъ 2 фр., Ив. Сапуновъ 4 фр., Ив. Маловъ 2 фр. съ една книга за 2 1/2 фр., Ив. Табаковъ 4 фр., Ив. Стамбуловъ 4 фр., Ив. Дюлгеровъ 2 фр., Х. Ив. Мотавчиевъ 2 л., Ив. Гешовъ 2 фр., Подпоруч. Ив. Георгиевъ 4 фр., Ив. Маматар. 1 1/2 фр., Ив. Петровъ фурун. 4 фр., Ив. Стойковъ фурун. 2 л., Глигоръ сакадчи 2 фр. Глигоръ С. Писаревъ 3 л., Никифоръ Гивевъ 3 фр., поручикъ Василь Червоковъ 2 л., Панановъ Н. Бостанджиевъ 2 фр. Т. Джамджиевъ 2 л. съ една книга 1 л., Т. Недювъ 2 фр., Т. Жековъ 2 фр. 80 ст. Т. Косевъ 4 фр., Тодора Ц. Илиева 2 фр. Т. Минчевъ 1 фр. и 90 ст., Тодора Петкова 2 л., Юрданъ Колчевъ 2 фр., учит. Юрданъ Бояджиевъ 1 фр., Юрд. Киселовъ 1 л., Ив. Малловъ 3 фр., П. Икономовъ 1 фр. и 20 ст., П. Ивановъ 1 фр., Ив. Колювъ 1 фр., Ив. Бакалъ 1 фр., Ив. Димитровъ 1 фр., Ив. Кабакчиевъ 1 фр., Тод. Стойковъ 1 фр. и една книга за 2 фр., Т. Х. Атанасовъ 90 ст., Т. Васильовъ 1 фр. и 20 ст., Т. Балчевъ 1 фр., Т. П. Бостандж. 1 фр., Т. Америкъ 1 фр., учат. Иванка Димитрова 1 л., и учит. Иванъ 1 л.

Г. В. Търново 10-й Мартъ 1884 год.
Настоятелството.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Видинското Ученическо Дружество „Надежда“ находяще се при „Скобелевата“ Реална Гимназия, съ настоящето си изявява публично сърдечната си благодарностъ къмъ слѣдующитъ господа, които по случай на именния си день, благоволиха да пожертвуватъ въ Дружественната каса слѣдующитъ пожертвувания:

Г-нь Дръ М. Желѣсковъ 10 лева въ злато, г-нь М. Петровичъ 7 лева, г-нь М. Куневъ 2 лева, г-нь М. Ивановъ 1 левъ, г-нь М. Цѣтковъ 1 левъ и г-ница Смараиди Р. Попова 80 ст.

Да живѣятъ подобни родолюбци и дано числото имъ си уголеми.

г. Видинъ 10 Мартъ 1884 год.
Прѣдседателъ: *Л. Димитровъ*
Поддѣловодителъ: *В. Младеновъ.*

РУССКИЙ МАГАЗИНЪ

И. Карловскаго
Варна — Шуменъ

ПРОДАВА ПО УМѢРЕНИИ ЦѢНИ:

Чайъ Попова и своя расипка; Захаръ глави и пѣрчета; разни офицерски и солдатски вещи; ножове, вилки, лажици и лажици чайни, сахарници, чайници и други разни издѣлѣя отъ Варшавско сребро и Британски металъ; разни кривати, дѣтски кола и люлки; разни сапуни и други благовонни меризми; платна лѣвени, кърпи, покривки за маси и пешкири за лице; хартии бѣли, различни конверти и съ монограми, пера за

писание отъ най добритъ № 382 и Чернило канцелярско черно. Разни закуски, икра (хѣйверъ) черъ, сирение Швейцарско и Оландско, сардели разни съ лесно отварение (съ ключове) и безъ вокали, Тонове, раци и други рѣби солени и капчени, както и свииски бутове (жанбони) и разни наденци (колбаси); брагина Одески и разни макарони и фидега; сладости мармаладъ, конфети, карамелъ, монпасие, шоколадъ, бисквити и др. вина разни отъ Бордо, Малага, Мадера, Марсала, Сотернъ, Мускатъ, Медокъ, Севъ-Желиевъ и др.; Шампанско Картъ доре, Картъ бляимъ, Картъ Ноаръ рапове, жаманка, Ко-вници, наливки и ликери различни; Водка Попова, Смирнова, Новоселцова, Рябинювая, жуучочная и др. Вѣжа катранени и бѣли; гвоздени телѣни разни; разни стѣклари пиети, чайници отъ фаянсъ; Огѣдала, отъ различни величини; Русски газъ съ каси и въ бжчови (варели) на ока; сѣмовари разни и вазови мѣдни и отъ никелъ: пердета дървени съ разни краски и фигурни; (краски бов) разни, масло и скинедаръ (нефтъ); икони разни и хоругви; Столове, кресла и канапета; Масъ за чистение метали; свѣщи Стеартови; оризи разни и кафета; Чесала конски и четки и др. различни дреболии. Освѣтъ това който желае, може да му се достави въ най кжсо врѣме съ комиссионна: камбани отъ различни величини; одѣжди свѣщеннически и други принадлежности църковни като: крѣстове, потири, кандилници, полилей и др. като и разни книги църковни, учебници и други съдебни русски книги, атласи и карти. Пѣдаватъ се и кватанци за засгрѣхване билети, Восточнаго внутрѣнаго и влѣшнаго займа.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 324

Подписанный Съдебенъ Прис-тавъ при Руссенския Окр. Съдъ обявявамъ за всеобщо знание че отъ 1-й Априлъ н. г. канцеляр-ията ми ще ся помѣщава въ собственния ми домъ въ г. Руссе, улица Александровска № 423.

г. Руссе 20 Мартъ 1884 год.

Ц Съдебенъ Присгавъ: *Д. Ц. Озларовъ.*

ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА НА В. СЛАВЯНИНЪ ВЪ РУССЕ
намираатъ се готови
РЕГИСТРИ
(по 100 листа)
за вписване издаваемитъ отъ
Общинско (околийско или окржжно управ-ление) за диренье на загубенъ или откраднѣтъ добитѣкъ.
и
ОБЯВЛЕНИЯ
(съгласно Министерскитъ форми).
Желающитъ да ги иматъ, нека се отнесжтъ до речената печатница.

ГОТОВИ ОТПЕЧАТАНИ
ДВѢ КНИГИ.
Една входяща и една исходяща
По 200 листа
за
Градскитъ Общински Управления.
Намираатъ се за проданъ въ печатницата на в. „Славянинъ“ въ Руссе.

Телеграмми съхранени въ Русс. Т. II ст. по ненахождение получателитъ: за Гуджукъ адвокатъ, Бадрел. Их-халивъ, Къшиганъ Остановичъ, Министръ Икономовъ, Магазинъ Смирновъ Константиновичъ.

Г-нь Ив. Мумджиевъ прокуроръ при Свищовския Окр. съдъ, подарява едно 1/2 годиш. течение отъ в. „Славянинъ“, на дружеството „Събужданне“ въ Рааградъ.
Руссе скоро печатница на в. Славянинъ